

ชื่อเรื่อง การแก้ไขปัญหาผู้เรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาด้วยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ชื่อผู้วิจัย นางสาวแคทเธีย เจริญสุข

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ(สาระที่ 3 นาฏศิลป์)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสาเหตุและแก้ไขปัญหาคือผู้เรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ โดยการใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)ที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ จำนวน 5คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์ และแบบสังเกตการณ์พฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ จำนวน,ร้อยละ ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย พบว่าผู้เรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะมีสาเหตุมาจาก ผู้เรียนนั้นขาดการฝึกซ้อมและขาดทบทวนนักเรียนบางคนรู้สึกอายและไม่คุ้นเคยกับครูผู้สอน จึงทำให้ไม่กล้าที่จะปฏิบัติตามท่าปัญหาที่พบมากที่สุดคือการฟังจังหวะไม่ออกและไม่ตั้งใจฟังที่ครูสอนเมื่อดำเนินการแก้ปัญหาผู้เรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะด้วยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่าผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้ตรงจังหวะถูกต้องและสวยงามมากยิ่งขึ้นรวมถึงมีความมุ่งมั่นตั้งใจยิ่งขึ้นอีกด้วยโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 100 ดังนั้น การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถช่วยในการแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ ครูผู้สอนควรที่จะจัดเวลาให้นักเรียนในการฝึกซ้อมทบทวนนอกเวลา และคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด กับผู้เรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะมากขึ้นและทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ	ข- ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1. หลักการและเหตุผล	1 - 2
2. คำถามการวิจัย	2
3. วัตถุประสงค์	2
4. ขอบเขตการวิจัย	3
5. นิยามศัพท์เฉพาะ	3
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
1. ความหมายของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน	4
2. วัตถุประสงค์ของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน	5
3. วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน	5 - 6
4. รูปแบบกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน	6
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6 - 7
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	8
1. กลุ่มเป้าหมาย	8
2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย	8
3. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย	9

สารบัญ(ต่อ)

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	9
5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	10 - 11
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	12
1. การสัมภาษณ์	12-1
2. การสังเกตพฤติกรรม	15 - 20
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	21
1. สรุป	21
2. อภิปรายผล	21 - 22
3. ข้อเสนอแนะ	22
บรรณานุกรม	23
ภาคผนวก	24 - 30
ประวัติผู้วิจัย	31

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2	10
2	ผลการติดตามทักษะการปฏิบัติท่ารำของผู้เรียน	15
3	ผลการติดตามทักษะการปฏิบัติท่ารำของผู้เรียนภายหลังการแก้ไขครั้งที่	117
4	ผลการติดตามทักษะการปฏิบัติท่ารำของผู้เรียนภายหลังการแก้ไขครั้งที่	219

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

นาฏศิลป์ไทยแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ แสดงให้เห็นถึงอารยธรรมความเป็นไทย ความเจริญรุ่งเรืองทางด้านศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเกิดมาจากสาเหตุแนวคิดต่างๆ เช่น ความรู้สึกกระทบกระเทือนตามอารมณ์ ไม่ว่าจะป็นอารมณ์แห่งความสุข หรืออารมณ์ของความทุกข์ซึ่งจะสะท้อนออกมาเป็นท่าทางธรรมชาติและประดิษฐ์มาเป็นลีลาการฟ้อนรำ หรือเกิดจากลัทธิความเชื่อในการนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เทพเจ้า โดยการบูชาด้วยการขับร้อง ฟ้อนรำให้เกิดความพึงพอใจ ก่อนจะนำมาปรับปรุงให้เป็นแบบแผนและเอกลักษณ์ของไทย ซึ่งได้มีการแสดงกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน (จินตนา สายทองคำ.2558 :09) เพื่อให้เกิดความสวยงามผู้แสดงควรมีองค์ประกอบในการแสดง เช่น การแสดงได้พร้อมเพรียงหรือถูกต้องตามจังหวะ ดังนั้น รัฐบาลจึงเล็งเห็นความสำคัญให้เด็กไทยฝึกปฏิบัตินาฏศิลป์เพื่อรักษา ขนบธรรมเนียม ประเพณีความเป็นไทยมาจนถึงปัจจุบัน

การเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทยเป็นการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญในการเคลื่อนไหวร่างกาย และส่งเสริมในความกล้าแสดงออกของผู้เรียน รวมถึงทักษะการสังเกต และความจำของผู้เรียนในการรับการถ่ายทอดกระบวนการท่ารำ การเรียนการสอนนาฏศิลป์ยังช่วยในการพัฒนาอารมณ์และช่วยพัฒนาทางด้านสังคมของนักเรียน นักเรียนจะได้คลายความเครียดและทำให้เด็กมีความมั่นใจในตนเอง การเรียนการสอนนาฏศิลป์เป็นสื่อหนึ่งที่ทำให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ทำให้เกิดการหล่อหลอมความสามัคคีให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน ทั้งนี้การเรียนการสอนนาฏศิลป์จึงมีความสำคัญอย่างมาก นักเรียนจึงควรทราบถึงความสำคัญของวิชานาฏศิลป์ไทย

วิชานาฏศิลป์ไทยเป็นวิชาที่ให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติจารีตและประเพณีเป็นวิชาแขนงหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับศิลปะโดยตรง ในการเรียนวิชานาฏศิลป์ต้องอาศัยบุคคลที่มีใจรักและรู้ซึ่งคุณค่าของงานศิลปะและสร้างบุคคลให้เกิดความรักในศิลปะประจำชาติ ช่วยกันอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม วิชานาฏศิลป์ไทยยังทำให้นักเรียนได้สัมผัสถึงความเป็นไทย ที่นับวันจะหาได้ยากมากขึ้นผ่านการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ อันได้แก่ การรำร่าย การขับร้องแบบไทย การบรรเลงดนตรีไทย การแต่งกายแบบไทย ในวิชานาฏศิลป์เป็นวิชาที่เน้นการปฏิบัติทำให้เกิดการแสดง

การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ เป็นพื้นฐานในการแสดงท่ารำเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสวยงาม ดังนั้นนักเรียนต้องรำให้ถูกจังหวะและทำนองเพลง ถ้านักเรียนขาดทักษะพื้นฐานทางด้านการพ้องรำ รำไม่ถูก จังหวะและทำนองเพลงจะส่งผลให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการปฏิบัติท่ารำและทำให้ท่ารำไม่เกิดความสวยงาม จึงทำให้เกิดเป็นปัญหาในการสอนที่ผู้วิจัยต้องการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

จากการเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ทั้งหมดจำนวน 29 คนพบว่ามีจำนวน 5 คน ที่ยังเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนจึงมีความต้องการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเลือกวางแผนการสอนนอกเวลาเรียนและแบบเพื่อนช่วยเพื่อนภายในชั้นเรียนในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงสนใจที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการแก้ไขปัญหานักเรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้วยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาให้นักเรียนกลุ่มนี้สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้สวยงามและถูกต้องตามจังหวะรวมไปถึงการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ตั้งไว้

คำถามการวิจัย

1. สาเหตุที่ผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติท่าทางเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะเกิดจากอะไร
2. วิธีการสอนนอกเวลาเรียน สามารถแก้ไขปัญหานักเรียนไม่สามารถปฏิบัติท่าทางเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะได้หรือไม่
3. วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถแก้ปัญหานักเรียนที่ไม่สามารถปฏิบัติท่าทางเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะได้หรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุที่ผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติท่าทางเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ
2. เพื่อศึกษาการแก้ไขปัญหานักเรียนที่ไม่สามารถปฏิบัติท่าทางเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ โดยใช้การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ขอบเขตการวิจัย

- กลุ่มตัวอย่าง

ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 5 คนที่ไม่สามารถปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ

- ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอนนอกเวลาเรียนและแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะของผู้เรียน

- ระยะเวลา

กรกฎาคม- สิงหาคม 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ หมายถึง กิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายโดยใช้เสียงเพลง จังหวะ และทำนอง คำคล้องจอง หรือเครื่องดนตรีประกอบ

การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่หรือกลุ่มย่อยโดยการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเพื่อนด้วยกันในลักษณะเก่งช่วยอ่อน

การสอนนอกเวลาเรียน หมายถึง ครูและนักเรียนใช้เวลาในช่วงที่ว่างเช่น เวลาพักกลางวัน หรือหลังเวลาเรียน เพื่อฝึกฝนและศึกษาสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบสาเหตุที่ผู้เรียนไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายให้ตรงจังหวะได้
2. ทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ผู้เรียนไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายให้ตรงจังหวะได้โดยการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
3. ทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ผู้เรียนไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายให้ตรงจังหวะได้โดยการสอนนอกเวลาเรียน

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาการแก้ไขปัญหาผู้เรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีรายละเอียดของแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องโดยมีประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ความหมายของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
2. วัตถุประสงค์ของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
3. วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
4. รูปแบบกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ดวงกลม ลิ้มโกมุท (2552) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการจัดความรู้ก่อนลงมือทำ (Learning Before Doing) เพื่อแสวงหาผู้ช่วยที่มีความแตกต่าง มาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ เพื่อขยายกรอบความคิดให้กว้างและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยอาศัย “คน” เป็นธงนำ

อมรศิริ เลิศกิตติส(2552)ได้กล่าวถึงการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่าเป็นการจัดการความรู้ก่อนลงมือทำกิจกรรมเพื่อแสวงหาผู้ช่วยที่มีความแตกต่างมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ เพื่อขยายกรอบความคิดให้กว้างและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นวกานต์ มณีศรี (2554) ให้ความหมายว่าการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่หรือกลุ่มย่อยคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดวางแผนปฏิบัติและประเมินผลให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้

จากการให้ความหมายของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจากนักวิชาการข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึงการจัดการความรู้ก่อนลงมือทำเพื่อแสวงหาผู้ช่วยที่มีความแตกต่างมาแลกเปลี่ยนความรู้ และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด วางแผนปฏิบัติและประเมินผลให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่หรือกลุ่มย่อยโดยการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเพื่อนด้วยกันในลักษณะเก่งช่วยอ่อน

2. วัตถุประสงค์ของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การสอนโดยวิธีให้เพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีการที่มุ่งให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนทุกคนเป็นผู้มีบทบาทในกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีการสอนดังกล่าวมีจุดประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นการส่งเสริมการให้ผู้เรียนช่วยเหลือกัน ตลอดจนเห็นคุณค่าของการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง
2. เพื่อให้ผู้เรียนที่มีระดับความแตกต่างกัน สามารถเรียนประสบการณ์อย่างเดียวกันได้
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ มากขึ้น เช่น จากเพื่อนด้วยกัน หรือจากอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำมาประกอบการเรียน
4. เพื่อสร้างทัศนคติที่ดี รวมทั้งแรงจูงใจในการเรียน เนื่องจากผู้เรียน ผู้สอนรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง หรือรู้สึกว่าได้ประสบความสำเร็จในการเรียน เนื่องจากมีโอกาสได้ทำประโยชน์ให้กับเพื่อนผู้เรียน สำหรับผู้เรียนที่มีปัญหา ก็จะลดความกังวลในเรื่องข้อบกพร่องของตนเอง
5. เพื่อให้การเรียนการสอนมีลักษณะเป็นการสื่อสารมากขึ้น ลักษณะดังกล่าวจะทำปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น เนื่องจากบรรยากาศในชั้นเรียนมีความเป็นกันเอง
6. ครูเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำให้คำปรึกษา และคอยสังเกต ตลอดจนทำการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนของผู้เรียน

3. วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้น เป็นวิธีการสอนที่ให้นักเรียนช่วยสอนเพื่อนซึ่งก่อนที่จะให้นักเรียนช่วยสอน ครูต้องอธิบายหรือสอนเทคนิคการเป็นผู้ช่วยสอนให้นักเรียนเข้าใจเป็นอย่างดีในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดย

1. อธิบายให้เข้าใจถึงแนวทางการสอน
2. บอกลักษณะงานประจำให้เด็กเข้าใจอย่างชัดเจน
3. อธิบายให้เด็กเข้าใจถึงงานที่ต้องทำ
4. บอกวิธีทาง "ทำอย่างไรจึงจะผูกมิตรกับผู้ถูกสอน"
5. สอนขั้นตอนง่าย ๆ ในการสอนให้เด็กผู้ช่วยสอนเข้าใจวิธีการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 แสดง สาธิต อธิบาย ให้ผู้ถูกสอนเข้าใจเนื้อเรื่องที่ต้องการสอน

ขั้นที่ 2 สอบถามความเข้าใจที่แสดง สาธิต หรืออธิบายให้ฟังแล้ว

ขั้นที่ 3 ให้เด็กผู้ถูกสอนปฏิบัติพร้อมๆกับผู้ช่วยสอน

ขั้นที่ 4 ให้เด็กผู้ถูกสอนปฏิบัติเอง โดยผู้ช่วยสอนไม่ต้องช่วยเหลือ

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน และอาจผลัดกันเป็นผู้ถาม-ตอบด้วยก็ได้

6. สอนทักษะในการทำงานกับผู้อื่น พัฒนาทักษะทางสังคมให้ผู้ช่วยสอน
7. สอนวิธีการวัด/การตรวจสอบผู้เรียน ให้เด็กผู้ช่วยสอนเข้าใจ
8. สอนให้เด็กผู้สอนจดบันทึกความก้าวหน้าของผู้เรียน
9. สอนเคล็ดลับในการเป็นผู้สอน เช่น ใจเย็น ไม่เร่งเร้าผู้เรียน

4. รูปแบบกลวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

นักการศึกษาหลายท่านได้ประมวลการสอนที่มีแนวคิดจากกลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไว้มากมาย มีรายละเอียดดังนี้

1. การสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น (Classwide-Peer Tutoring) เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทั้งสองคนที่จับคู่กันมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนทั้งสองสลับบทบาทเป็นทั้งนักเรียนผู้สอนที่คอยถ่ายทอดความรู้ให้แก่กันนักเรียนผู้เรียน และนักเรียนผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการสอน

2. การสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้น (Cross-Age Peer Tutoring) เป็นการสอนที่มีการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีระดับอายุแตกต่างกัน โดยให้ผู้เรียนที่มีระดับอายุสูงกว่าทำหน้าที่เป็นผู้สอนและให้ความรู้ ซึ่งผู้เรียนทั้งสองคนไม่จำเป็นต้องมีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกันมาก

1. การสอนโดยการจับคู่ (One-to-One Tutoring) เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าเลือกจับคู่กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกว่าด้วยความสมัครใจของตนเอง แล้วทำหน้าที่สอนในเรื่องที่ตนมีความสนใจ มีความถนัดและมีทักษะที่ดี

4. การสอนโดยบุคคลที่บ้าน (Home-Based Tutoring) เป็นการสอนที่ให้ผู้ปกครองที่บ้านของผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสอน ให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาความรู้ความสามารถแก่บุตรหลานของตนระหว่างที่บุตรหลานอยู่ที่บ้าน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศุคผ่อง เสถียรพงษ์ (2556)ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาการจักการเรียนรู้โดยใช้การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเรื่องการแสดงพื้นบ้านภาคอีสาน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปรินทร์รอยแยลส์วิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดทักษะในการปฏิบัติรำเซ็งโปงกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปรินทร์รอยแยลส์วิทยาลัยโยใช้รูปแบบการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในวิชานาฏศิลป์เรื่องรำเซ็งโปงกลางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปรินทร์รอยแยลส์วิทยาลัย พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 10 คนมีผลการเรียนสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 91.00 และสามารถปฏิบัติทำรำเซ็งโปงกลางได้ถูกต้องสวยงาม รำได้เข้าจังหวะและทำนองเพลง

วาสนา จิตรมณี(2556) ทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพลงเซ็งตังหวาย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรีโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีวัตถุประสงค์เพื่อหารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนวิชานาฏศิลป์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในวิชานาฏศิลป์ เรื่อง เพลงเซ็งตังหวายระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

จากการทำวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการแก้ไขปัญหาคือผู้เรียนที่ไม่สามารถปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 5 คน ได้ศึกษาข้อมูลจากทฤษฎีวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ได้ใช้ทฤษฎีการสอนสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในการแก้ไขปัญหาคือให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์และประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุและแก้ไขปัญหที่ผู้เรียนที่ไม่สามารถปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6/2โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 5 คนด้วยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในรายวิชานาฏศิลป์ไทย โดยมีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ
3. ขั้นตอนในการวิจัย
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1.กลุ่มเป้าหมาย

ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6/2ที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะจำนวน5 คน

2.เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือ

2.1 เครื่องมือ

- แบบสัมภาษณ์
- แบบสังเกตพฤติกรรม

2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ร่างแบบสังเกตพฤติกรรม
3. ทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try Out)
4. ปรับปรุง/แก้ไขอีกครั้ง
5. นำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. ขั้นตอนในการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาสาเหตุ

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ
จำนวน 5 คน

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้เรียนเพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาที่ผู้เรียนเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรง
จังหวะ

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยสรุปสาเหตุและวางแผนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนภายในชั้นเรียน

ระยะที่ 2 การนำแผนไปใช้และติดตามผล

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการตามแผนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ขั้นตอนที่ 2 ติดตามผลของการดำเนินการโดยใช้แบบสังเกตพบว่า ผู้เรียนเริ่มปฏิบัติได้ดีขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 มีการปรับเปลี่ยนแผนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะได้มาก
ยิ่งขึ้นโดยการใช้การฝึกซ้อมเพิ่มเติมหลังเลิกเรียน

ระยะที่ 3 การนำแผนที่ปรับปรุงไปและติดตามผล

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการตามแผนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ขั้นตอนที่ 2 ติดตามผลของการดำเนินการโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมพบว่า ผู้เรียนสามารถ
เคลื่อนไหวร่างกายตรงจังหวะได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 มีการปรับเปลี่ยนแผนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะมาก
ยิ่งขึ้นโดยการใช้การฝึกซ้อมเพิ่มเติมหลังเลิกเรียนแต่ลดเวลาการสอนเพิ่มเติมให้น้อยลง

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในขณะที่ทำการเรียนการสอนปกติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ดำเนินการสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาโดยใช้แบบสัมภาษณ์
2. ดำเนินการติดตามผลการใช้กระบวนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อแก้ปัญหาผู้เรียนเคลื่อนไหว
ร่างกายไม่ตรงจังหวะโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม
3. ดำเนินการติดตามผลการใช้กระบวนการฝึกซ้อมเพิ่มเติมหลังเลิกเรียนเพื่อแก้ปัญหาผู้เรียนเคลื่อนไหว
ร่างกายไม่ตรงจังหวะในระยะที่ 2 โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการใช้แบบสัมภาษณ์และการสังเกตพฤติกรรมกับกลุ่มเป้าหมาย จากนั้นใช้สถิติพื้นฐานในส่วนข้อมูลพื้นฐาน เช่น จำนวน, ร้อยละ และมีการเปรียบเทียบผลพฤติกรรมก่อนทำกิจกรรมและหลังทำกิจกรรม โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสังเกตพฤติกรรม การเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

การเคลื่อนไหวร่างกาย	การประเมิน														
	นักเรียนคนที่ 1			นักเรียนคนที่ 2			นักเรียนคนที่ 3			นักเรียนคนที่ 4			นักเรียนคนที่ 5		
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1
1. มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ															
2. จำทำเคลื่อนไหวได้อย่างแม่นยำ															
3. ปฏิบัติทำเคลื่อนไหวได้ตรงจังหวะ															
4. ปฏิบัติทำเคลื่อนไหวได้ถูกต้อง															
5. ปฏิบัติทำเคลื่อนไหวได้สวยงาม															
รวม															
ค่าเฉลี่ยร้อยละ															

หมายเหตุ

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีมาก

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง พอใช้

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง ปรับปรุง

แบบสัมภาษณ์ทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์

1. นักเรียนชื่นชอบวิชานาฏศิลป์หรือไม่ เพราะเหตุใด
2. นักเรียนคิดว่า สาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ เกิดจากสาเหตุใด
3. ครูผู้สอนส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนหรือไม่ เช่น รู้สึกกลัวครูผู้สอน
4. นักเรียนคิดว่าท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ทำไต่ยากที่สุด เพราะเหตุใด
5. นักเรียนมีวิธีพัฒนาตนเองในการปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะอย่างไร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตพฤติกรรม ได้ผลวิเคราะห์ดังนี้

1. การสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์ทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์ของผู้เรียนจำนวน 5 คน พบว่านักเรียนจำนวน 4 คน มีความรู้สึกชอบและสนุกต่อการเรียน ครูผู้สอนใจดี มีนักเรียนไม่ชอบวิชานาฏศิลป์ 1 คนผู้วิจัยได้ทราบสาเหตุที่ผู้เรียนปฏิบัติท่าเคลื่อนไหวได้ไม่ตรงจังหวะนั้น เนื่องมาจากผู้เรียนไม่ได้มีการทบทวนนอกเวลาเรียน ไม่ตั้งใจฟัง ขณะครูผู้สอนอธิบายวิธีปฏิบัติและฟังจังหวะไม่ออก ท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะมี 3 ท่า คือ ท่าองสะเอน ท่ายืดยุบ และท่าย่อเท้า นักเรียน จำนวน 3 คนให้ความเห็นว่าท่าที่ยากที่สุดคือท่า ยืดยุบ เพราะนักเรียนจับจังหวะไม่ได้ รองลงมาคือ ท่าองสะเอนเนื่องจากต้องเคลื่อนไหวร่างกายหลายส่วนไปพร้อมๆกัน และนักเรียนส่วนใหญ่จะมีวิธีพัฒนาตนเองด้วยการถามเพื่อน ผู้วิจัยจึงสังเกตเห็นว่าควรใช้วิธีแก้ปัญหาโดยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธี ที่เหมาะสมที่สุด โดยใช้เวลาวางหลังเลิกเรียนในการฝึกฝนและทบทวน

แบบสัมภาษณ์ทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์ นักเรียนคนที่ 1

1. นักเรียนชื่นชอบวิชานาฏศิลป์หรือไม่ เพราะเหตุใด
: รู้สึกชอบ เพราะชอบ
2. นักเรียนคิดว่า สาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ เกิดจากสาเหตุใด
: ฟังจังหวะไม่ออก จับจังหวะไม่ได้ และคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน
3. ครูผู้สอนส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนหรือไม่ เช่น รู้สึกกลัวครูผู้สอน
: รู้สึกอายจึงทำให้ไม่กล้าแสดงออก และรู้สึกกลัวเนื่องจากถูกครูดุหลังจากที่ถูกตักเตือนเรื่องคุยกับเพื่อนแล้วไม่ตั้งใจเรียน
4. นักเรียนคิดว่าท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะ ทำไดยากที่สุด เพราะเหตุใด
: ทำยืดยุบ เพราะรู้สึกว่าทำแล้วเจ็บเข่า
5. นักเรียนมีวิธีพัฒนาตนเองในการปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะอย่างไร
: ดูครูเป็นตัวอย่างแล้วตั้งใจปฏิบัติตามที่ครูสอน

แบบสัมภาษณ์ทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์ นักเรียนคนที่ 2

1. นักเรียนชื่นชอบวิชานาฏศิลป์หรือไม่ เพราะเหตุใด
: ชอบวิชานาฏศิลป์เพราะรู้สึกว่ามันสนุก
2. นักเรียนคิดว่า สาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติท่าทางเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ เกิดจากสาเหตุใด
: ฟังจังหวะไม่ออก และไม่ได้ฟังที่ครูสอน
3. ครูผู้สอนส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนหรือไม่ เช่น รู้สึกกลัวครูผู้สอน
: ไม่มีผล ไม่มีความรู้สึกกลัวหรืออายเพราะครูผู้สอนใจดี
4. นักเรียนคิดว่าท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ทำไต่ยากที่สุด เพราะเหตุใด
: ทำไต่ยาก เพราะไม่สามารถปฏิบัติให้ตรงจังหวะได้
5. นักเรียนมีวิธีพัฒนาตนเองในการปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะอย่างไร
: ฝึกฝนบ่อยๆ และจะพยายามตั้งใจฟังที่ครูสอน

แบบสัมภาษณ์ทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์ นักเรียนคนที่ 3

1. นักเรียนชื่นชอบวิชานาฏศิลป์หรือไม่ เพราะเหตุใด
: ชอบ เพราะ รู้สึกว่ามันไม่เครียดและสนุก
2. นักเรียนคิดว่า สาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติท่าทางเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ เกิดจากสาเหตุใด
: ไม่ตั้งใจฟังขณะที่ครูสอน และไม่ได้ฝึกซ้อม จับจังหวะไม่ได้
3. ครูผู้สอนส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนหรือไม่ เช่น รู้สึกกลัวครูผู้สอน
: รู้สึกอายและกลัวครูผู้สอนเนื่องจากยังไม่คุ้นเคยจึงไม่กล้าแสดงออก
4. นักเรียนคิดว่าท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ทำไต่ยากที่สุด เพราะเหตุใด
: ทำไต่ยาก เพราะคิดว่ายาก เนื่องจากต้องเคลื่อนไหวร่างกายหลายส่วนพร้อมๆกัน
5. นักเรียนมีวิธีพัฒนาตนเองในการปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะอย่างไร
: ฝึกฝนบ่อยๆด้วยตนเองและสอบถามเพื่อน

แบบสัมภาษณ์ทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์ นักเรียนคนที่ 4

1. นักเรียนชื่นชอบวิชานาฏศิลป์หรือไม่ เพราะเหตุใดเหตุใด
: ไม่ชอบ เพราะคิดว่าตนเองทำไม่ได้
2. นักเรียนคิดว่า สาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติท่าทางเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ เกิดจากสาเหตุใด
:ขาดการทบทวนและการฝึกซ้อม
3. ครูผู้สอนส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนหรือไม่ เช่น รู้สึกกลัวครูผู้สอน
: ไม่ส่งผล
4. นักเรียนคิดว่าท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ทำไต่ยากที่สุด เพราะเหตุใด
: ท่าองสะเแวง เพราะคิดว่ายาก เนื่องจากต้องใช้ร่างกายหลายส่วนเคลื่อนไหวพร้อมๆกัน
5. นักเรียนมีวิธีพัฒนาตนเองในการปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะอย่างไร
: ฝึกซ้อมบ่อยๆและถามเพื่อน

แบบสัมภาษณ์ทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์ นักเรียนคนที่ 5

1. นักเรียนชื่นชอบวิชานาฏศิลป์หรือไม่ เพราะเหตุใด
: ชอบ เพราะ ครูผู้สอนใจดี เรียนแล้วไม่เครียด
2. นักเรียนคิดว่า สาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติท่าทางเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ เกิดจากสาเหตุใด
:จับจังหวะไม่ได้ และไม่ได้ตั้งใจฟังครูผู้สอน
- 3.ครูผู้สอนส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนหรือไม่ เช่น รู้สึกกลัวครูผู้สอน
:มีผล เนื่องจากรู้สึกอายเพราะยังไม่คุ้นเคยกับครูผู้สอน
4. นักเรียนคิดว่าท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ทำไต่ยากที่สุด เพราะเหตุใด
:ทำยี่ดยุบ เนื่องจากจับจังหวะไม่ได้
5. นักเรียนมีวิธีพัฒนาตนเองในการปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะอย่างไร
:ฝึกซ้อมในเวลาว่าง และสอบถามเพื่อน

2. การสังเกตพฤติกรรม

จากการสังเกตพฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะของผู้เรียน จำนวน 5 คน พบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติท่ารำในทางที่ดีขึ้น ดังตารางต่อไปนี้

แบบสังเกตพฤติกรรม(ครั้งที่1)
การปฏิบัติท่าเคลื่อนไหวประกอบจังหวะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5

ตารางที่ 1 ผลการติดตามทักษะการปฏิบัติท่ารำของผู้เรียน

การปฏิบัติท่ารำ	การประเมิน														
	นักเรียนคนที่ 1			นักเรียนคนที่ 2			นักเรียนคนที่ 3			นักเรียนคนที่ 4			นักเรียนคนที่ 5		
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1
1. มุ่งมั่น ตั้งใจ		✓				✓		✓				✓			✓
2. จำท่ารำได้แม่นยำ		✓				✓		✓				✓			✓
3. รำตรงจังหวะ			✓		✓			✓			✓			✓	
4. ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้อง			✓			✓			✓			✓			✓
5. ปฏิบัติท่ารำได้สวยงาม			✓			✓			✓			✓			✓
รวม	7			6			8			6			6		
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	47			40			53			40			40		

หมายเหตุ

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีมาก

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง พอใช้

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง ปรับปรุง

จากตารางที่ 1 ผลการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติทำรำของผู้เรียนพบว่าผู้เรียนยังปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้องและสวยงาม แต่สามารถรำตรงจังหวะของเพลงได้ดังนี้ นักเรียนที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจมากที่สุด อยู่ในระดับที่ 2 จำนวน 2 คน คือ นักเรียนคนที่ 1 และนักเรียนคนที่ 3 และ นักเรียนที่อยู่ในระดับที่ 1 จำนวน 3 คน คือ นักเรียนคนที่ 2 นักเรียนคนที่ 4 และนักเรียนคนที่ 5 นักเรียนที่จำทำรำได้แม่นยำมากที่สุด อยู่ในระดับที่ 2 จำนวน 2 คน คือ นักเรียนคนที่ 2 และนักเรียนคนที่ 3 นักเรียนที่จำทำรำได้แม่นยำอยู่ในระดับที่ 1 จำนวน 3 คน คือ นักเรียนคนที่ 2 นักเรียนคนที่ 4 และนักเรียนคนที่ 5 นักเรียนที่รำตรงจังหวะมากที่สุดอยู่ในระดับที่ 2 จำนวน 4 คน คือ นักเรียนคนที่ 2 นักเรียนคนที่ 3 นักเรียนคนที่ 4 และนักเรียนคนที่ 5 นักเรียนที่ปฏิบัติทำรำได้ถูกต้องมากที่สุดอยู่ในระดับที่ 1 จำนวน 5 คน และนักเรียนที่ปฏิบัติทำรำได้สวยงามมากที่สุดอยู่ในระดับที่ 1 จำนวน 5 คน

แบบสังเกตพฤติกรรม (ครั้งที่2)

การปฏิบัติท่าเคลื่อนไหวประกอบจังหวะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5

ตารางที่ 2 ผลการติดตามทักษะการปฏิบัติท่ารำของผู้เรียนภายหลังการแก้ไขครั้งที่ 1

การปฏิบัติท่ารำ	การประเมิน														
	นักเรียนคนที่ 1			นักเรียนคนที่ 2			นักเรียนคนที่ 3			นักเรียนคนที่ 4			นักเรียนคนที่ 5		
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1
1. มุ่งมั่น ตั้งใจ	✓				✓		✓				✓			✓	
2. จำท่ารำได้แม่นยำ	✓				✓			✓			✓			✓	
3. รำตรงจังหวะ		✓		✓				✓			✓			✓	
4. ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้อง		✓			✓			✓			✓			✓	
5. ปฏิบัติท่ารำได้สวยงาม		✓			✓			✓			✓			✓	
รวม	12			12			12			10			10		
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	80			80			80			66			66		

หมายเหตุ

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีมาก

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง พอใช้

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง ปรับปรุง

จากตารางที่ 2 ผลการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติทำร่าของผู้เรียนพบว่าหลังจากที่ผู้วิจัยได้ใช้การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนผู้เรียนเริ่มปฏิบัติทำร่าได้ถูกต้องและสวยงามมากขึ้นนักเรียนที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจมากที่สุด อยู่ในระดับที่ 3 จำนวน 2 คน คือ นักเรียนคนที่ 1 และนักเรียนคนที่ 3 และนักเรียนที่อยู่ในระดับที่ 2 จำนวน 3 คน คือ นักเรียนคนที่ 2 นักเรียนคนที่ 4 และนักเรียนคนที่ 5 นักเรียนที่จำทำร่าได้แม่นยำมากที่สุด อยู่ในระดับที่ 3 จำนวน 1 คน คือ นักเรียนคนที่ 1 นักเรียนที่จำทำร่าได้แม่นยำอยู่ในระดับที่ 2 จำนวน 4 คน คือ นักเรียนคนที่ 2 นักเรียนคนที่ 3 นักเรียนคนที่ 4 และนักเรียนคนที่ 5 นักเรียนที่ร่าตรงจังหวะมากที่สุดอยู่ในระดับที่ 2 จำนวน 5 คน นักเรียนที่ปฏิบัติทำร่าได้ถูกต้องมากที่สุดอยู่ในระดับที่ 2 จำนวน 5 คน และนักเรียนที่ปฏิบัติทำร่าได้สวยงามมากที่สุดอยู่ในระดับที่ 2 จำนวน 5 คน

แบบสังเกตพฤติกรรม (ครั้งที่3)

การปฏิบัติท่าเคลื่อนไหวประกอบจังหวะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5

ตารางที่ 3 ผลการติดตามทักษะการปฏิบัติท่ารำของผู้เรียนภายหลังการแก้ไขครั้งที่ 2

การปฏิบัติท่ารำ	การประเมิน														
	นักเรียนคนที่ 1			นักเรียนคนที่ 2			นักเรียนคนที่ 3			นักเรียนคนที่ 4			นักเรียนคนที่ 5		
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1
1. มุ่งมั่น ตั้งใจ	✓			✓			✓			✓			✓		
2. จำท่ารำได้แม่นยำ	✓			✓			✓			✓			✓		
3. รำตรงจังหวะ	✓			✓			✓			✓			✓		
4. ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้อง	✓			✓			✓			✓			✓		
5. ปฏิบัติท่ารำได้สวยงาม	✓			✓			✓				✓		✓		
รวม	15			14			15			15			15		
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	100			99			100			100			100		

หมายเหตุ

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีมาก

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง พอใช้

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง ปรับปรุง

จากตารางที่ 3 ผลการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติท่ารำของผู้เรียนพบว่า หลังจากที่ผู้วิจัยได้ใช้การฝึกซ้อมเพิ่มเติมหลังเลิกเรียน ผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้องและสวยงามมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงมีความมุ่งมั่น ตั้งใจและจดจำท่ารำได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วยนักเรียนที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจมากที่สุด อยู่ในระดับที่ 3 จำนวน 5 คน นักเรียนที่จำท่ารำได้แม่นยำมากที่สุด อยู่ในระดับที่ 3 จำนวน 5 คน นักเรียนที่รำตรงจังหวะมากที่สุดอยู่ในระดับที่ 3 จำนวน 5 คน นักเรียนที่ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้องมากที่สุดอยู่ในระดับที่ 3 จำนวน 5 คน และนักเรียนที่ปฏิบัติท่ารำได้สวยงามมากที่สุดอยู่ในระดับที่ 3 จำนวน 4 คนคือ นักเรียนคนที่ 1 นักเรียนคนที่ 2 นักเรียนคนที่ 3 และนักเรียนคนที่ 5 นักเรียนที่ปฏิบัติท่ารำได้สวยงามในระดับที่ 2 จำนวน 1 คน คือ นักเรียนคนที่ 4

จากแบบสังเกตพฤติกรรมทั้ง 3 ตารางที่ปรากฏในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่านักเรียนมีพัฒนาการในการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะดีขึ้นตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การแก้ไขปัญหาผู้เรียนที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 5 คน ด้วยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุและแก้ไขปัญหาคือผู้เรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะโดยการใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนซึ่งมีการดำเนินการระหว่าง เดือนกรกฎาคม 2560 – สิงหาคม 2560 และจากการวิเคราะห์ข้อมูลได้ผล ดังนี้

จากการศึกษาสาเหตุของผู้เรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะโดยการสัมภาษณ์พบว่าผู้เรียนนั้นขาดการฝึกซ้อม และขาดการทบทวน นักเรียนบางคนรู้สึกอายนและไม่คุ้นเคยกับครูผู้สอนจึงทำให้ไม่กล้าที่จะปฏิบัติท่ารำปัญหาที่พบมากที่สุดคือปัญหาการฟังจังหวะไม่ออกหรือไม่สามารถจับจังหวะได้และไม่ตั้งใจฟังที่ครูสอนจำนวน 4 คน โดยมีนักเรียนจำนวน 4 คน มีความรู้สึกชื่นชอบวิชานาฏศิลป์เนื่องจากรู้สึกที่สนุก ไม่เครียด แต่มีนักเรียนเพียง 1 คนเท่านั้นที่รู้สึกไม่ชื่นชอบวิชานาฏศิลป์ เพราะคิดว่าตนเองทำไม่ได้จึงไม่อยากทำ

ภายหลังการใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อแก้ไขปัญหาคือผู้เรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะพบว่าผู้เรียนเริ่มเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะและสวยงามมากขึ้นปรากฏผลดังนี้ นักเรียนที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจมากที่สุด อยู่ในระดับที่ 3 จำนวน 5 คน นักเรียนที่จำท่ารำได้แม่นยำมากที่สุด อยู่ในระดับที่ 3 จำนวน 5 คน นักเรียนที่รำตรงจังหวะมากที่สุดอยู่ในระดับที่ 3 จำนวน 5 คน นักเรียนที่ปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้องมากที่สุดอยู่ในระดับที่ 3 จำนวน 5 คน และนักเรียนที่ปฏิบัติท่ารำได้สวยงามมากที่สุดอยู่ในระดับที่ 3 จำนวน 4 คนคือ นักเรียนที่ปฏิบัติท่ารำได้สวยงามในระดับที่ 2 จำนวน 1 คน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่าสาเหตุที่ผู้เรียนเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ ทั้งนี้เนื่องมาจากขาดการฝึกซ้อมและไม่ตั้งใจฟังครูผู้สอนผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวดังนี้

โดยจัดให้มีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนซึ่งเป็นการจัดความรู้ก่อนลงมือทำเพื่อแสวงหาผู้ช่วยที่มีความแตกต่างมาแลกเปลี่ยนความรู้และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดวางแผนปฏิบัติและประเมินผลให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเพื่อนด้วยกันในลักษณะเก่งช่วยอ่อนพบว่า ผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่ารำได้ดีขึ้นน่าจะเป็นเพราะว่า ผู้เรียนได้รับคำแนะนำจากเพื่อนซึ่งการเรียนรู้จากเพื่อนด้วยกันเองทำให้เด็กนั้นกล้าที่จะถามเพื่อนมากกว่าถามครูผู้สอนในสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ

นอกจากการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนแล้วผู้วิจัยใช้การฝึกซ้อมเพิ่มเติมหลังเลิกเรียนพบว่าผู้เรียนสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะขึ้นน่าจะเป็นเพราะว่า ผู้เรียนได้มีการฝึกซ้อมเป็นประจำหลังเลิกเรียน การฝึกซ้อม

รำเป็นประจําที่นําคัญต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์เป็นอย่างมาก เพราะทำให้นักเรียนมีความชำนาญ มีความจำที่แม่นยําและความมั่นใจในท่ารำและจังหวะในการรำมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

การใช้วิธีการแก้ปัญหาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีที่เหมาะสมเนื่องจากนักเรียนกล้าคิด กล้าถาม กล้าแสดงออกกับเพื่อนมากกว่า จึงทำให้ผลการแก้ไขปัญหาลําเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทักษะการปฏิบัติท่ารำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนกับสื่อหรือวิธีการสอนอื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ควรมีการนำผลวิจัยในครั้งนี้ไปศึกษาและนำไปพัฒนาในการเรียนการสอนของรายวิชานาฏศิลป์ไทย

บรรณานุกรม

จินตนา สายทองคำ. นาฏศิลป์ไทย รำ ระเบียบฯ โขน พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :เจปรีน 2558

นวกานต มณีศรี. (2554). การพัฒนาทักษะการใช้โปรแกรม Microsoft Office Excel 2007 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน. งานวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนวัดไทร (สืนศึกษาลัย)สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครปฐม

ผุด่อง เสถียรพงษ์. 2556. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเรื่องการแสดงพื้นบ้านภาคอีสานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปรินทร์รอยแยลส์วิทยาลัย.

วาสนา จิตรมณี. 2556. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพลงเซิ้งตังหวายของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรีโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน.

อมรศิริ เลิศกิตติสุข และดวงกมล ลิ้มโกมุท. 2552. การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน.

ภาคผนวก

แบบสังเกตพฤติกรรม
การเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

การเคลื่อนไหวร่างกาย	การประเมิน														
	นักเรียนคนที่ 1			นักเรียนคนที่ 2			นักเรียนคนที่ 3			นักเรียนคนที่ 4			นักเรียนคนที่ 5		
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1
1. มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ															
2. จำทำเคลื่อนไหวได้อย่างแม่นยำ															
3. ปฏิบัติทำเคลื่อนไหวได้ตรงจังหวะ															
4. ปฏิบัติทำเคลื่อนไหวได้ถูกต้อง															
5. ปฏิบัติทำเคลื่อนไหวได้สวยงาม															
รวม															
ค่าเฉลี่ยร้อยละ															

หมายเหตุ

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีมาก

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง พอใช้

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง ปรับปรุง

แบบสัมภาษณ์ทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์

1. นักเรียนชื่นชอบวิชานาฏศิลป์หรือไม่ เพราะเหตุใด
2. นักเรียนคิดว่า สาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ เกิดจากสาเหตุใด
3. ครูผู้สอนส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนหรือไม่ เช่น รู้สึกกลัวครูผู้สอน
4. นักเรียนคิดว่าท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ทำไต่ยากที่สุด เพราะเหตุใด
5. นักเรียนมีวิธีพัฒนาตนเองในการปฏิบัติท่าทางการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะอย่างไร

นักเรียนกลุ่มเป้าหมายการทำวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การแก้ไขปัญหาผู้เรียนที่เคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้วยวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน



ภาพที่ 1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ก่อนทำการวิจัยในชั้นเรียน

จากภาพที่ 1 คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 29 คน เป็นการเรียนรู้การสอนในวิชานาฏศิลป์ โดยมีนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะร่วมอยู่ด้วย



ภาพที่ 2 นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 5 คน

จากภาพที่ 2 คือนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการปฏิบัติท่าทางให้ตรงตามจังหวะมากที่สุด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยด้วยวิธีแก้ปัญหาการสอนนอกเวลาเรียน และแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีจำนวน 5 คน



ภาพที่ 3 การแก้ไขปัญหานักเรียนที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะนอกเวลาเรียน

จากภาพที่ 3 ผู้วิจัยสอนเป็นผู้แก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะด้วยตนเอง โดยใช้เวลาว่างหลังรับประทานอาหารกลางวันเพื่อดำเนินการ



ภาพที่ 4 การแก้ไขปัญหานักเรียนนักเรียนที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ตรงจังหวะด้วยวิธีเพื่อนช่วยเพื่อน

จากภาพที่ 4 ผู้วิจัยได้มอบหมายให้นักเรียนที่สามารถทำได้โดยส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่เป็นหัวหน้ากลุ่ม แต่ละกลุ่มหมุนเวียนสับเปลี่ยนกันเพื่อคอยแนะนำ และฝึกซ้อมให้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเป็นประจำทุกวันใช้เวลา 15 นาทีหลังพักรับประทานอาหารกลางวัน โดยมีครูผู้สอนหรือผู้วิจัยคอยให้คำแนะนำและดูแลอย่างใกล้ชิด